

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

18. Octobris. Magnum agit amor proprius; oculos mentis persæpe fascinat, ut putemus impossibilia, quæ, si lucem veram admitterent, facilè pateret, facilia fuisse, imò, & necessaria. S. Ignat. ap. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

niet, parvo pœna, immodo nobilis emittur corona. Malè nunc sit corpori, ut aeternum sit bene. Facile toleratur, quod tam ubere solatio pensatur malum.

18. Octobris.

Magnum agit amor proprius; aculos mentis persæpe fascinat, ut putemus impossibilia, quæ si lucem veram admitterent, facile pateret, facilia fuisse, imò, & necessaria.
S. Ignat. ap. eund.

Malè medebitur archiater, si ægris iudicium; pejus, si ejus sensum sequatur. Doleat, modò prosit, nec ferio parcendum, nec igni; gemat, reluctetur æger, modò ad sanitatem conducant vulnera.

Pia hæc carnificina est, sensum præsentem valetudinis amissæ lucro, velut inæstimabili thesauro cōpensat. Nulla foret magis impia benignitas, quam ægro parcere, ut intereat, hoc est, medium salutis eripere.

Grandis infirmitas amor proprius, & ut mala raro sola omnium animi affectionum parens, & antesignanus; cui, si parcimas, mala fovemus innumera, quibus liberari non licet, nisi per proprii amoris excidium

que

Quæ hic singit toleratu impossibilia, usus tolerabilia, consuetudo facilia, gratia etiam amabilia esse ostenderet. His præ illo præstat uti consiliariis.

19. Octobris.

Tanta est divina consolationis abundantia, ut ejus dulcedo non animam solum afficiat, sed & in corpus redundet. S. Ignat. apud Bart.

IN virtutis studio non anima solum, sed & corpus divinæ obsequitur voluntati: hinc munifica Dei manus ita solatia partitur in præmium, ut iis non anima solum, sed & laboris compars corpus afficiatur.

Solatia corporis, quæ mundus offert, & sordida sunt, & momentanea, quæ cœlum tribuit, pura sunt, & solidissima. Hæc illis emere sapientissimum, plenūmque solatii consilium est.

Mille titulis magno illi Domino debemus omnia, quæcumque præstamus. Quanta Dei liberalitas, quæ jure possit exigere obsequia, præmio compensat, eoque non ad æternitatem dilato.

Prægustum cœli facit Deus, ut solatiis, quæ hic sentimus, inescati, amare, & anhe-

O 4 lare